

S T R E S Z C Z E N I E

W pracy doktorskiej pt. „Chłopiec z łabędziem” – jednoaktówka w teatralnej przestrzeni scenicznej i dźwiękowej”. Pomiędzy akceptacją, a nie zgodą na świat nakazany” przedstawiam proces tworzenia mojej jednoaktówki pod tym tytułem, od początku budowania narracji dramatopisarskiej przez wybór kameralnej formy scenicznej formy i słuchowiska radiowego do jej realizacji. W rozdziale pierwszym przedstawiam, moim zadaniem, możliwe źródła mojej twórczości dramatopisarskiej. W rozdziale drugim przedstawiam, rozumiany przeze mnie, świat ludzi odrzuconych, niepełnosprawnych intelektualnie, którzy są bohaterami moich jednoaktówek. W rozdziale trzecim przedstawiam dwa światy – ten nasz „normalny” i nie – normalny. W rozdziale czwartym przedstawiam, na podstawie własnych, osobistych doświadczeń, drogę w głąb świata odmieńców, odrzuconych i niepełnosprawnych intelektualnie, którzy stali się pierwowzorami bohaterów moich jednoaktówek. W rozdziale piątym przedstawiam historię J., mojego niepełnosprawnego krewnego, z którym się wychowywałem od dziecka, a który nieświadomie stał się moim przewodnikiem do świata wykluczonych i niepełnosprawnych. Opisuję obrazy z dzieciństwa, które, moim zdaniem, są ważne dla podjęcia mojej przyszłej kreacji dramatopisarskiej. W rozdziale szóstym zastanawiam się nad możliwymi powodami mojego pisania o świecie odrzuconych i niepełnosprawnych. Staram się rozpoznać i zdefiniować te dwa światy. W rozdziale siódmym przedstawiam możliwe, moim zdaniem, historie trzech bohaterek „Chłopca z łabędziem” przed pierwszą zapisaną kwestią jednoaktówki, konstrukcję dramatu, narrację fabularną. Piszę o pracy nad tekstem dramatu i przekładaniem go na wartość sceniczną. Analizuje język postaci mojego dramatu, a także przebieg postaci jednoaktówki w perspektywie trzech bohaterek „Chłopca z łabędziem”. W rozdziale ósmym piszę o pracy reżyserskiej nad „Chłopcem z łabędziem” na teatralnej scenie kameralnej. W rozdziale dziewiątym przedstawiam specyfikę i moje dotychczasowe doświadczenia w realizacji słuchowisk radiowych, także „Chłopca z łabędziem”. Wskazuję na podobieństwa i różnice w kreowaniu przestrzeni wyobraźni u widza spektaklu teatralnego i słuchowiska radiowego. W zakończeniu podsumowuję podejmowane wcześniej problemy.

Jarosław Świerszcz